

AZ ÁG. H. EV.
MISSZIÓ-
EGYESÜLET
HIVATALOS
KÖZLÖNYE.

MISSZIÓI LAPOK

ALAPÍTOTTA: SCHOLTZ ÖDÖN ESPERES.

SZERKESZTI: NÉMETH KÁROLY.

FELELŐS SZERKESZTŐ: NÉMETH KÁROLY.

A Missziói Lapok szerkesztőisége: Lébény, Moson m.

Felelős kiadó: DRENYOVSKY JÁNOS Kispest, Fő-tér 12., fsz. 2.

Megjel. havonta.
Előfizetési ára:
1 évre 1 pengő.
Postatakarékpzt.
számla 17.270 sz.

Gáncs Aladár, az alázatos és hű szolgálja.

Gyenge egészségem miatt nem tudtam meglátogatni beteg-
ágyán, nem tudtam résztvenni temetésén, még ezeket a sorokat
sem tudtam idejében megírni. Mikor egészségi állapotom már meg-
engedte, elmentem, hogy megsimogassam a kis árvák fejét s nem
annyira szavakban, mint inkább visszafojthatatlan könnyeimen át
kifejezésre juttassam az egyedül maradt hitves előtt meleg testvéri
részvételemet. Együtt imádkoztunk azután az özvegyek és árvák
Atyjához, az Egyház, a misszió Urához: szárítsa föl könnyeinket,
emelje föl tekintetünket a sűrű, bús homályból „a hegyekre“, az
Ő fénylő orcájára, ahonnét egyedül várhatjuk szívünk vigasztalá-
sát, egyedül várhatunk segítséget. Hetek teltek el ezóta a látogatás
óta, de meg kell vallanom, könnyeim újra meg újra előtörnek,
könnyfátyolos szemmel ütök itt, íróasztalom mellett, közel hozzá,
hogy zokogásban törjek ki. Úgy tűnik fel néha, mintha napunk
hanyatlott volna le, — de ekkor rámtekint kedves Aladárunk
szelid, jóságos tekintetével, amellyel olyan sokszor simogatott s
olyan ritkán feddett. — S most megfedd gondolatoméért. Nem, nem
a napunk kívánt ő lenni soha, csak a Napnak, az Úr Jézusnak
hű visszfénye. Ez a visszfény a földről eltűnt, hogy az égi fényt
növelje ott fenn az örökkévalóságban.

Gáncs Aladár nem akarta semmi vonatkozásban magát mu-
togatni. Csodálatos, hogy ebben az ízig-veérg való magyarban,
mesteri Gáncs Aladárban, fajtánknak ebből a bűnéből mennyire
nem volt semmi. Misszió bibliaóráinkon, melyeket itt Budapesten
úgyszólván emberileg egyedül ő tartott a kezében, mindig úgy
jelent meg, mint akit ott legfeljebb az utolsó hely illett meg, pedig
közülünk egyedül őt illette az első hely. Igénytelenségéhez tarto-
zott, hogy előadóként ritkán lépett a pódiumra, de az előadókat,
szinte egytől-egyig az ő szerető, hívó szava szólította közénk.
Iratterjesztésünk az ő, éjjel is virrasztó gondoskodása folytán tudott
feladatainak megfelelni. A missziói körútaknak ezernyi kicsiny és
nagy gondja mind az ő fáradékony szívét emésztették. S bár az
ő fáradt, de mindhalálig hű szíve benne lüktetett, benne dobogott
minden munkában, mindezt annyi alázatossággal, az Úrban való
annyi elrejtettséggel végezte, hogy munkája szinte észrevétlen
maradt volna, ha a nyomában érlelődő áldott gyümölcsök el nem
árulják, hogy egy hű munkás járt itt, aki szántott, vetett, fát ülte-
tett, s a gabona kezd kalászba szökkenni, bére és róna egyaránt
ígéretekben gazdag, igézetes tavaszról beszél.

Gáncs Aladár, mialatt a világmisszió munkamezejét, a nagy világtájakat szemlélte, nem tévesztette szem elől a honi tájakat sem. Oh hány gyülekezet, hány lélek érezte az ő hű, meleg szívének simogató szeretetét s akkor is, amikor a missziói parancs engedelmes szolgálatában gyermekszövétségeket szervezett, magyar evangélikus Sionunk dicső jövődjének, a magyar nemzet boldog megújulásának volt egyik, legáldottabb munkása. — Alázatos volt, széles látókörű, — tekintetével messze vidékeket tudott átölelni, úgy, hogy a közel való helyek is érezték szíve melegét, s hű volt mindhalálig. Hogyan tudta hordozni azokat az intézményeket, amelyekben feladatot vállalt. Mikor egyszer rendkívüli hivatalos elfoglaltságomra utalva kértem, hogy mentsenek föl egy vidéki konferencián való részvétel alól, megszólalt ez a hű lélek, csak egy szót szólott, a keresztnévemet: „Gyulám!“, — de benne volt ebben a szóban minden, amit csak egy meleg szív, akinek nagyon drága szent ügyéről van szó, egyetlen szóba belefoglalhat. Volt benne különösen szívet megindító, forró könyörgős, ellenállhatatlan kérés. Nem kérhetett volna melegebben, ha arról lett volna szó, hogy családját, három apró gyermekét kell az éhhaláltól megmentenem. Ilyen szent volt ő előtte a misszió ügye; ilyen hű volt ő annak szolgálatában. Könyörgő szavának nem tudtam annakidején ellenállni, megígértem, hogy megpróbálom a dolgot, mégis el kellett maradnom. Most, amikor könnyfátyolon át utána nézek ennek az eltávozott, hű léleknek, kérem Istent, bocsássa meg nekem, hogy — ha akaratlanul is, szomorúságot szereztem ennek az áldott embernek, kit annyi szeretettel, annyi gyengédséggel kellett volna hordoznunk. Milyen jó, hogy az Úr, akinek Gáncs Aladár hűséges, alázatos szolgája volt mindhalálig, nem olyan, mint aminők mi vagyunk, nem feledkezett meg hű szolgájáról. Bevitte szentjei közé, pálmát adott kezébe s fejére koronát.

Dr. Molnár Gyula.

A finn külmisszió születése és fejlődése.

Két évszázada annak, hogy a finnek szívükön hordják és gyakorolják a külmissziót. Egy misszionárius 1756-ban indult el Finnországból Délafrikába. Ez a férfiú azonban egyszerű ácsmester volt és minden iskolázottság és előképzettség nélkül ment ki, még a bennszülöttek nyelvét sem ismerte. Munkája elpusztult s mint ismeretlen ember halt meg.

A tulajdonképeni missziói munka a múlt század elején a finn ébredési mozgalommal egyidejűleg indult meg. A felébredt lelkészek tudatára jutottak, hogy milyen kiemelkedő fontossága van a külmissziónak, s hogy a gyülekezeti munka nem választható el a külmissziói munkától. A házi áhítatokon missziói perselyeket állítottak fel. Minden paplakon is volt a külmisszió részére persely. Eredetileg a 1835-ben megalakult svéd missziót akarták a begyűlt pénzből segíteni, azonban már 1835–40 között a finn lelkészek azon iparkodtak, hogy a finneknek legyen külön külmissziójuk. Az egyik lelkész a saját pénzén vásárolt egy házat, amelynek az lett volna a rendeltetése, hogy benne felállítsa az első finn külmissziói iskolát. Ez a törekvés úgy az egyház, mint az állam részéről akadályokba ütközött. A felébredt finneket vád alá helyezték és bíróság elé idézték azon a címen, hogy engedély nélkül gyűjtöttek pénzt s engedély nélkül tartottak házi istentiszteleteket. A bírói eljárás elhúzódott 5–6 évig, amikor hat lelkészt pénzbírsággal sújtottak és félévi hivatalvesztésre ítélték.

De ugyanabban az időben több ébredési mozgalom is megindult s ezek révén előtérbe nyomult a missziói érdeklődés. Különösen meg kell említeni a kelet-finnországi ébredési mozgalom vezetőjét, Renquist Henriket. Ez a lelkes életének vége felé Svéd- és Oroszországban megismerkedett a külmisszió több munkásával, így Szentpétervárott Gossnerrel. Személyes munkával nem tudott messzeható propagandát kifejteni, azért lefordított több missziói traktátust s maga is írogatott röpiratokat, ezeket terjesztette, hogy a befolyt pénzt a misszióra fordítsa. Sok pénzébe került ez Renquistnek, de segítségére volt egy tamperei szövőgyár igazgatója, Uhde, aki Gossner hatása alá került és Renquist munkáját támogatta.

Ezeknek a tevékenységeknek eredményeképpen 1857-ben, amikor a finn kereszténység 700 éves ünnepét ülték, a hivatalos egyház is elismerte a külmisszió nagy fontosságát és elősegítette ezt a munkát. Kérvényt nyújtottak be az orosz cárhoz, hogy engedélyezze egy külmissziói egyesületnek a létesítését. A kérvényt aláírták olyanok is, akik nem voltak lelkesek, de szívükön viselték finn népüknek és más népeknek a lelki üdvét. Ilyen férfiak voltak: Lönnrot, Topelius, és Moerman. A cár megengedte az egyesület megalakítását azzal a kikötéssel, hogy a missziói munkát a cár fennhatósága alá eső területeken nem szabad folytatni. Úgy látszik, mintha ez a kikötés nem sokat jelentett volna. De ha tudjuk azt, hogy a finnek első sorban a Szibériában élő finn-ugor népek között akartak missziói munkát végezni, akkor megértjük, hogy a cár szabta feltétel igen érzékenyen érintette a meginduló munkát elannyira, hogy nem is mertek önálló missziót megindítani, hanem azt határozták el, hogy más országok misszióját segíezzék, s benne Finnországban mozdítják elő a külmisszió ügyét, pénzt és lelkeket toborozva. Az érdeklődés nagy volt. Egészen egyszerű és szegény emberek, tisztviselők, előkelő rangúak segítettek anyagilag az egyesületet. Úgyhogy rövidesen tekintélyes összeg áll rendelkezésre.

Ezen az eredményen felbuzdulva, a finn hivatalos egyház 1862-ben megalapította az első missziói iskolát, amely öt misszionárius növendékkel kezdte meg működését; ezek 1868-ban befejezték tanulmányaikat s készen álltak a missziói munkára. Sokáig tanácskoztak, hogy melyik pogány nép közt kezdjenek munkát s egészen véletlenül jutottak az ovambo négerrekhez Afrikában. Nagy volt az öröm, amikor a püspök felszentelte az öt misszionáriust s azok elindultak az ovambok földére. Azonban az örömjongást nemsokára csüggedés váltotta fel. A hívek elhidegültek, a hivatalos egyház elfordult. Többféle oka volt ennek a hangulatváltozásnak. Egy az, hogy ebben a munkában nem volt olyan könnyű gyümölcsöket szerezni és győzedelmesen előrehaladni, mint sokan remélték. Összesen tíz misszionáriust küldtek ki köztük két iparos ember is volt. A másik ok a csüggedésre már most az volt, s ez a legszomorúbb az egész dologban, hogy a kiküldött misszionáriusok, különösen a Németországból kiküldött kettő, nem tudtak egyetérteni s vezető sem volt köztük. Hamarosan észrevették, hogy nem elég a misszionáriusokat kiképezni, nekik a szükséges tudást megadni, hanem sajátos lelki alkat, alázatosság kell a munkához. Meg kell vizsgálni, hogy megvan-e a misszionáriusban a határozott céltudat, amely felé minden akadályon keresztül szívósan és kitartóan igyekszik, vagy csak pillanatnyi fellobbanás, felángoló lelkesedés, amely gyorsan lelohad a nehézségek közt. Volt azonban a kiküldöttek között két kiváló ember, különösen Rautanen Márton, aki egész életét az ovambo négerek közt töltötte el. Megalkotta az ovambo irodalmi nyelvet s lefordította a Bibliát. A kiküldött tíz misszionárius közül 1884-ben már csak ketten voltak Afrikában, a többi mind visszateért. Akkor a bennszülött keresztények száma 14 volt. Az első négyet 1884-ben keresztelték meg, tehát tizenöt évvel a munka megkezdése után.

Ezek a nehézségek okozták, hogy a lelkesedés lelohadt és az érdeklődés majdnem teljesen megszűnt. A missziói iskola évről-évre jobban eladósodott, nemsokára már nem tudta munkáját végezni. Mire a második tanfolyam befejeződött és a misszionáriusok készen álltak, az állam megtiltotta, hogy őket felszenteljék és kiküldjék, mert nem tartotta szükségesnek ezt a munkát.

Amikor azonban a misszionáriusok s különösen a két kitartó férfiú szabadságra hazaértek, akkor az egyesület szejjelküldte őket a gyülekezetekbe előadásokat tartani. Az ismertető előadások nyomán a gyülekezetek és a hívek újra felbuzdultak, adakoztak s tekintélyes összeg gyűlt össze. Ezen tapasztalatok nyomán arra jöttek rá, hogy a misszionáriust nem jó hat évnél tovább kinnt

tartani egyfolytában. Rászorol a misszionárius, hogy a megszokott körében testileg-lelkileg megpihenjen, felüdüljön, a további munkára erőt merítsen. Haza kell jönnie azért is, hogy itthon ismertesse az élőszo erejével, a közvetlen tapasztalatok elevevőségével az ottkűn végzett munkát.

Az újabb felbuzdulás előmozdította a külmiszió ügyét, újból megindult a missziói iskola s mind mostanáig működik. Különösen akkor indult meg nagyobb lendülettel a munka, amikor a 19. század utolsó éveiben Mustakallio került az élére. A finn missziói egyesület 1908-ban új munkát tervezett Ázsiában. Három év mulva kiküldtek egy misszionáriust, hogy Mandsuriában kezdjen munkát. Azóban akkor már beszéltek arról, hogy Oroszország terjeszkedni akar Ázsiában. Schönbrunn misszionárius, arra gondolva, hogy Mandsuria esetleg a cár fenntartósága alá kerül, ahol majd az alapengedély értelmében nem lesz szabad missziói munkát folytatni, azt kérte, hogy Kinába mehessen s így kezdte meg a munkát Kinában, Hunan tartományban. Schönbrunn csakhamar észrevelte, hogy a kínai nők társadalmi helyzete megköveteli a misszionáriusnők kiküldését. A missziói iskola 1906-ban megkezdte a női kiképzést és már 1907-ben kiküldhették az első női misszionáriust. Egész Európában ez volt az első női külmisziói iskola. Ugyanebben az időben küldtek ki orvost is Kinába. De a munka igen nehéz volt. A kiküldött orvos alig egy év mulva betegen, összetörve tért haza. Testvére, aki munkájának folytatására vállalkozott, egy évre rá szintén betegen tért haza. Ovambóban szintén nagy nehézségek voltak. Isten azonban mindig adott lelkeket, akik a munkát előbbrevítették. A legnagyobb szám, amit a finn külmiszió elért, 54 külmiszió egyidőben odakűn. Kinában 25 külmiszió egyidőben Ezenkivül a finn külmiszióknak vannak még kisebb ágai Kinában a Himalájában és Japánban.

(Vapalati Topi finn lelkész előadása az Üllői-uti Biblia-órán, 1936. január 14.)

A Missziói Gyermekszövetség órája.

Kezdő ima tartalma: Hála az együttlétért, egy hónapon keresztül való megtartásért, — Könyörgés figyelemért a hallgatók, bölcsességért a beszélők számára, az Ur Jézus jelenlétének kérése.

K. Gy! Mai gyermekszövetségi óránkon egy történetet fogok elmondani néktek. A történet címe: *A gonosztevő és a misszionárius*. A címet és az előforduló neveket a táblára feljegyzem, hogy elmétekbe jobban bevéssédjenek. — A misszionáriusnak sokszor nagy nehézségeket kell legyőznie. Ha nem volna bátorítója az imádság, akkor tehetetlenül állna a nehézségekkel szemben. — *Naribnak* hívták azt a gonosztevőt, akiről ez a történet szól. Tudjuk róla azt, hogy fetesége és gyermeke is volt, de nem tudjuk micsoda büntettet követhetett el, amiért börtönben tartották. Bizonyára az 5-ik parancsolat ellen vétkezett. Hogyan szól az 5-ik parancsolat? (Ne ölj!) Valami hasonlóság van Narib és aközött a lator között, akit az Ur Jézus oldala mellett feszítettek meg. A misszionárius, aki ezen a vidéken dolgozott, hallott Naribról és nagyon fájt a szíve érte. Felkereste hát börtönében, hogy bünbánatra indítsa és reábirja, hogy szívét a Jézus Krisztusnak átadja. Bár naponként meglátogatta, a gonosztevő szíve nem lágyult meg. Végre nagysokára mégis megtört Naribnak a szíve. Megvallotta bűneit és felvette a misszionárius-lelkész kezéből az Úrvacsorát. Ugyancsak akkor felesége és gyermeke megkeresztelkedtek, mert ezek eddig még pogányok voltak.

De a misszionárius ezzel még nem végezte el feladatát. Egy napon tudomására adták, hogy a gonosztevőre halálos ítéletet mondott ki a törvény. Azt is megtudta, hogy a kivégzést rövidesen végre fogják hajtani s őt a misszionáriust bizták meg azzal, hogy a szomorú hírt Naribbal közölje s őt a halálra előkészítse.

A misszionárius csak a kivégzés napján közölte ezt a hírt megtért a gonosztevővel, bizonyára azért, hogy mennél rövidebb ideig kínozza őt a halál gondolata. De ezen a napon már napkelte előtt beosnt a Narib magános zárkájába. A gonosztevő mélyen aludt és mit sem sejtett abból, mi fog történni vele az nap. A misszionárius fölülte nehéz helyzetben volt. Felköltse Naribot? A hóhér már kűn áll és várja az elítéltet. Ekkor a misszionárius Narib ágya elé térdelt

és hívő imádságban kitérte szívét Isten előtt. Az akiért imádkozott felébredt. Nem szólt csak lecsúszott az ágyról, ő is odatérted a misszionárius mellé s oly bensőségesen imádkozott, hogy a misszionárius elámult.

Ekkor odakünn csegetett a bakó, jelétül annak, hogy itt a kivégzés perce. De az imádkozó gonosztévő egy szilárd Ámennel felelt. Ekkor már többen álltak körülötte s akik ezt a megtért gonosztévőt imádkozni hallották megvonaglott szívük. Az elítélt készséggel nyújtotta oda kezét, hogy megköszönjék. Mielőtt szemeit bekötötték volna a börtönfelügyelőhöz fordult és szívbéli köszönetet mondott gondviseléséért. Ez megindultan csak annyit felelt: Narib, menj Isten nevében, Megváltód vár reád!

Örvendezve ment a gonosztévő ezután a halálba, vajjon így szólt-e hozzá is a Megváltó ott túl: Bizony, bizony mondom néked, ma velem leszel a Paradicsomban!?

Aranymondás: Jézus Krisztusnak Isten Fiának vére, megtisztít minket minden bűntől. (I. János 1, 7.)

Tanulság: A Megváltó Jézus a bűnösöket új emberré formálja, vagy: Ne csak a halálunk óráján térjünk meg, hanem máma!

Záróima tartalma: Hála a Krisztus véérért, mely még a gonosztévők lelkét is fehérre mossa; könyörgés, hogy Isten küldjön misszionáriusokat a pogányokhoz, hogy így ne kelljen meghalniok Krisztus nélkül.

Záróének: Dunánt. ék. 333, 5 v.

Horeczky Béla.

H I R E K.

Misszióegyesületi tanácsülés. A tanács Dr. Molnár Gyula és Németh Károly elnöklété alatt január 3-ikán ülést tartott, amelyen Rimár Jenő, Drenyovszky János, Broschko G. Adolf, Túróczy Zoltán, Szabó József, Marcsek János, Antal Károly és Danhauser László vettek részt. Az ülésben Dr. Molnár Gyula emlékezett meg Gáncs Aladáról. Elhatározta az ülés, hogy egyesületünk a legmesszebb menő módon ki akarja venni a részét Gáncs Aladár síremlékének felállításából. A jubileumi évfordulót február havában Gáncs Aladáról való megemlékezésnek szenteli. A közgyűlés intézkedéséig a titkári teendők ellátásával Danhauser László budapesti vallásnánt bizza meg, a jegyzői teendők ellátására Zászkaliczky Pál főteli lelkész, az iratterjesztés vezetésére özv. Gáncs Aladárnét, a Gyermekszövetség vezetésére Belák Sándor tokaji lelkészt, a Missziói Lapok szerkesztésére Németh Károly lébényi esperes, egyh. elnököt kéri fel. Drenyovszky János jelenti a Missziói Lapok kiadói hivatala részéről, hogy a lap bevétele 1829 P 81 fillér, kiadása 1759 P 83 fillér volt.

Elnökségi értekezletet tartottunk január 14-ikén a Biblia-óra után. Megbeszéltük Langholf János neuendettelsai lelkésznek, az ukrán ügyek referensének levelét, amelyben azt ajánlja, hogy magyar testvér helyett inkább egy ukrán ev. lelkésznek a kiképeztetése volna kívánatos. A kiképeztetése évi

550 márkába kerülne. Langholf lelkész levelét az elnökség felterjesztette D. D. Raffay Sándor püspök úrhoz, mint a Lelkészegegyület (MELE) elnökéhez, akitől ebben az ügyben megbízást kaptunk. A Missziói Gyermekszövetség országos vezetésére Belák Sándor tokaji lelkésztestvérünk kapott megbízást. Örömmel értesült az értekezlet arról, hogy a Kunst Irén-Emlékkönyv január 17-ikén szétküldésre kerül.

Gáncs Aladár síremlékére Egyesületünk gyűjtést indít. Az adományokat kérjük az Egyesület pénztárosa címére (Rimár Jenő ev. lelkész, Budapest, XIV., Gizella ut 28) vagy pedig a rendeltetés megjelölésével az Egyesület csekkjén: 16188. Az adományokat a punkban nyugtázzuk.

Iratterjesztésünk vezetését özv. Gáncs Aladárné volt szíves vállalni, akinek címe: Budapest, XIV., Gizella ut 35. I. 3. Ónala rendelhető meg a Kunst Irén-Emlékkönyv is 2.50 P árban. Az iratterjesztési elszámolásokat és pénzeket szíveskedjenek tehát az iratterjesztéssel foglalkozók özv. Gáncs Aladárné testvérünknek küldeni.

Külmissziói Biblia-óra az Üllői-uti materemben január 14-ikén volt. Zászkaliczky Pál főteli lelkész imádkozott. Molnár Gyula dr. elnök Gáncs Aladáról emlékezett meg, mint imádkozó, alázatos és hűséges emberről. Vapalahti Topi finn lelkész a finn misszió születéséről és fejlődéséről tartott előadást; előadá-

sát. Sztéhlo Gábor nagytarcsai lelkész tolmácsolta; az előadást lapunkban közöljük. Németh Károly elnök Luk. 5, 12 skv. alapján írást magyarozott s záró imát mondott. A következő Biblia-óra február 11 ikén lesz, délután félhat órai kezdettel; ez a Biblia-óra különösképen Gáncs Aladár emlékének van szánva. Kérjük boldogult titkárunk barátait, hogy az összejövetelen felszólalásokban is mondják el, mint köszönhetnek Gáncs Aladárnak.

Nyiregyháza. A nyiregyházi ev. misszióegyesület f. évi január hó 5-én és 6-án missziói ünnepélyeket tartott, egyrészt, hogy a gyülekezet tagjaiban ébresztgesse és erősítse a misszió ügye iránti felelősségérzetet, másrészt, hogy hálás kegyelettel megemlékezzen az Országos Misszióegyesület nemrég elhunyt apostoli buzgóságú titkáráról, Gáncs Aladáról, aki a gyiregyházi misszióegyesület megalakulása érdekében is sokat imádkozott és fáradozott. A január 5-i ünnepély bent Nyiregyházaán folyt le a központi elemi iskola zsufozásig megtelt dísztermében, a január 6-i pedig az egyik tanyán, Magyar Tamás bokorban. A városi ünnepélyt Margócsy Emil egyházközségi felügyelő, a helybeli misszióegyesület v. elnöke nyitotta meg, utána Benzing István monori presbiter, missziói tanácsstag üdvözölte a nyiregyházi egyesületet az Országos Misszióegyesület nevében, majd Hulvey István kiskörösi lelkész tartott előadást. Németh Károly alapján lelkiismereteket ébresztő, komoly szavakkal mutatót rá a missziói munka nagy fontosságára és sürgősségére. Enélkül az anyaszentegyház épülete befejezetlen s az antikrisztus feltartóztatatlanul ejti hatalmába a pogány lelkek millióit. Az ünnepélyt Belák Sándor tokaji lelkésznek Gáncs Aladáról mondott kegyeletes megemlékezése, missziói szavai és párbeszéd egészítették ki. Másnap a Magyar Tamás bokorban tartott ünnepélyen Benzing István és Balázs János s. lelkész szóltak az egybegyűltekhez, s két párbeszéd, imádság és közének irányították a figyelmet a misszió Urára, Jézusra és missziói kötelességeinkre. Vajha ez a magvetés is minél gazdagabb gyümölcsöket teremjen Isten dicsőségére s az ev. külmissziói munka előrehaladására.

Budapest-Zugló körzetében január 12-ikén a szeretetvendégségen Broschko G. Adolf lelkész tartott előadást a missziói helyzetéről; előadásában megemlékezett Kunst Irén és Gáncs Aladár elhunyt testvéreinkről.

Minden népnek, a magyar népnek is, csak egy Ura és Megváltója van, Jézus Krisztus, az élő Isten Fia. Ez a Megtartó és Úr a magyar néptől is hitet és engedelmességet követel Parancsa élet vagy halál.

A szarvasi missziói egyesület f. é. január 11-én tartotta évi közgyűlését az Ev. Világalliance imahetének utolsó imaórájával kapcsolatban. Targysorozat előtt elnök hálás kegyelettel adózott Gáncs Aladár emlékének, akitől annyi nemes indítást nyert az egyesület, és a mielőbbi felgyógyulás kívánatával emlékezett meg Lányi Herminről, az egyesület beteg társelnökéről. Megnyugvással vette tudomásul a közgyűlés az egyesület 1935. évi számadásairól szóló jelentést, mely szerint a bevétel 667.33 P s a kiadás 476.47 P volt és nagy lelkesedéssel választotta meg egyhangulag a régi tisztikart újabb három évre. — Elnök azután bemutatta az egyesület indiai evangélistájának, Puschkamma bibliás asszonynak éppen karácsony estéjén érkezett levelét, fényképeit és karácsonyi ajándékait. Eltartói iránti hálájának jeléül sárgarézből készült különféle indiai vázákat, tálcákat, játékok és használati tárgyakat küldött, amelyeket az elnök — a vámköltségek megtérítése céljából — az egyesületi tagok között elárverezett. A közgyűlés boldogan hallgatta indiai munkásának hittől és szeretettől telített újabb beszámolóját és boldogan nézte az Úrnak szolgáló asszony arcképét, melyről szinte lesugárzik ennek a legszentebb szolgálatnak az üdvössége. — A tagok azzal a boldogító tudattal távoztak a közgyűlésről otthonaikba, hogy Isten kegyelméből ők is tettek valamit a misszióért — és azzal a komoly elhatározással, hogy — új tagok toborzásával, buzgóbb imádkozással és fokozottabb áldozatkészséggel — a f. évben még többet fognak tenni érte. — Az Ur, aki felbresszlette bennök a misszióért való felelőség érzetét, segítse nemes elhatározásuk valórváltását!

Kunst Irén életrajza január 17-én elhagyta a nyomdát és mindenkinek, aki az elővételben megrendelt, leszállítjuk. Azzal a munkával fejeződött be egyesületünk szeretett titkárának, Gáncs Aladárnak a földi munkája. Utolsó lehetéig ezen fáradozott. Az ő áldozatos munkáján és odaadó szeretetét dicséri a mű terjedelme, izlése és lelkiülete! A könyv ára 2.50 P. Megrendelések özv. Gáncs Aladárné Budapest, XIV., Gizella-ut 35. címen eszközölhetők.

A budapesti tagok december 10 iki összejövetelén Johnson Gisle norvég lelkész tartott előadást „Individualizmus és kollektívizmus a missziói munkában” címen. A világháború végét vetett a missziói romanticizmusnak. A misszió harc. A misszió munkaterületén nem szabad sikerekért dolgozni. A missziói munka eredménye nem siker, hanem gyümölcs. A misszió munkája a közönségre irányul. Csak úgy lesz maradandó, ha az egész környezettel, tehát nem az egyes hinduval, hanem a hinduizmussal, nem az egyes zsidóval, hanem a zsidósággal van küzdelme. Krisztus nem arra tanított, hogy horoggal halásszunk, hanem hálóval. Nem kicsiségekre, nem az egyesekre kell néznünk, hanem a missziói munka egészére. Schröder norvég misszionárius 20 évig dolgozott a zulu kafferek között anélkül, hogy egyetlen bennszülöttet megtérített volna; husz év után kezdődött ott a keresztelezés s ma már a külmisszió munkájára ott nincs szükség; a gyümölcs megérett. A sikerek helyett gyümölcsökre törekedjünk. — Utána Szántó Róbert kelenföldi lelkész tartott írásmagyarázatot Máté 2, 2 alapján.

Gáncs Aladárról a Ref. Külmissziói Szövetség Intézébizottságának december 16 iki ülésén dr. Victor János ügyv. elnök kegyeletes részvétellel emlékezett meg. A saját egyházi lapjainkon kívül a Hajnalba Vitéz Csia Lajos, a Mustármagba Sallay István irtak az elköltözöttről meleghangú, szeretettől áthatott megemlékezéseket.

Ósagárd. A Külmissziói Gyermekszövetség órája havonta egyszer a vasárnapi iskolába kapcsolódik bele. Két csoportban folyik az oktatás: az I—II. osztályosok a lelkész lakon, a III—VI. osztályosok az iskolateremben gyűlnek össze. — Karácsonykor karácsonyfa ünnepe volt, ahol sokan szavaltak és énekeltek. 13 gyermek meleg ruhát kapott, minden gyermek kapott karácsonyi csomagot. — Külön perselyünk van a kicsik (I. II. o.) és a nagyok (III—VI. o.) számára, melynek tartalmát időről időre beszorgatjuk a Missziói Egyesület részére.

A Nemzetközi Missziói Tanács bizottsága szept. 27—okt. 5-ig tartotta gyűlését East Northfieldben (Egyesült Áll.). Három fő kérdéssel foglalkozott: az evangelizáció, az együttműködés a misszióban s az egyház viszonya, a szociális, gazdasági és kulturális világrendhez. A bizottság elhatározta, hogy 1938. őszén nagygyűlést tart a Honkong-

hoz tartozó Kolumban, ahol a tanácskozási főtárgyat a fiatalabb egyházak képviselőinek legtagabb bevonása mellett ugyanaz a három kérdés képezi. — A Nemzetközi Missziói Tanács és a Keresztény Diákok Világszövetsége rendezésében missziói diákkonferencia volt Bazelben aug. 31—szept. 5-ig. A konferencián körülbelül 25 ország volt képviselve közel 300 kiküldöttel.

Idei nyári konferenciánkat Győrffy Béla lelkésztestvérünk szíves meghívására Felpécen, Győr megyében fogjuk Isten segítségével megtartani augusztus közepe táján. A konferenciára vonatkozó javaslatokat köszönettel fogadjuk.

A kispesti egyházközség a Missziói Gyermekszövetség és a Konfirmáltak Köre bevonásával január 6-ikán külmissziói szeretetvendégséget rendezett. Előadás volt Carey Vilmosról.

Az egytetemes imahét (Evangéliumi Világszövetség) keretén belül január 9-ikén este a hívek a külmisszióért imádkozni gyűltek össze. „A külmisszió alapjai” címen Hevesi Ödön az Üdvhadsereg kapitánya tartott előadást, majd Vásárhelyi Dezső ny. min. tan. olvasta fel „A külmisszió helyzete” című értekezését. Az imádságok a háladáás és bűnbánat mély hurjain szóltak meg.

Változás a finn Misszióegyesület vezetésében. Az egyesület elnöke, Hahti és igazgatója Paasio tavaly elhaltak. Az egyesület elnökévé karácsonyi ünnepek után Dr. Paunu Uno választott meg. Az új elnök egyetemi tanár és lelkész volt.

Gyermekszövetségi tagok megajándékozása. A Missziói Gyermekszövetségek azon tagjai részére, akik a mult évben (1935 ben) 1 P-t elérő összeget adományoztak bélyegvásárlás formájában a misszióra, az idén tavasszal is meg szeretnénk tartani a tavalyihoz hasonló sorsolást. Nagyon kérjük azért a gyülekezeti Missziói Gyermekszövetségek vezetőit, szíveskedjenek Belák Sándor ev. lelkész címére Tokaj, Zemplén m. előbb bejelenteni azoknak a gyermekeknek a neveit, akik a sorsolásban való részvételre jogosultak, egyházunk tagjaihoz pedig az volna a kérésünk, szíveskedjenek a sorsolás céljaira ajándéktárgyakat megajánlani s megajánlásukat az előbbi címre február hó 20-ig bejelenteni. Játékot, könyvet, képet, tanszert, kézimunkát s bármily egyéb csekélységet hálás köszönettel fogadjunk.

Több hírünk helyszüke miatt jövő számra maradt.

Kimutatás

a magyarhoni ág. hitv. evang. Misszióegyesület pénztárába 1935. december 23-tól 1936. január 20-ig beérkezett összegekről.

Tagdíjak: Budapestről: Magócs Károly 6 (2), Molnár Ilona 3 (1), Dr. Perényi Dezsőné 3 (1), Johnson Gisle 3 (1), Dr. Krompecher Ödönné 3 (1), Horusitzkyné Barthel Hermin 3 (1), Mokri Eszter 3, Pataki Vilma 3, Dr. Ebner Ferencné 3 (1), Köhler Jolán 3 (1), Szauer Klára 3 (1), Loyczell Árpádné 3 (1), Dr. Rásó Lajos 3 (1), Szuchovszky Gyula 6 (2), Danhauser László 3 (1), Nagyszébeny Rudolfné 1. özv. Borsos Józsefné 3 (1), Zulauf Henrik 3 (1), di Gléria Antal 3 (1), Bezegh Sámuel Albertfalva 3 (1), Dr. Kneffel József 3 (1), Dr. Kneffel Józsefné Kiskőrös 3 (1), Sopronból: D. Dr. Pröhle Károly 3 (1), Dr. Payr Sándor 3 (1), Nitsinger János 3 (1), Dr. Jánossy Lajos 6.10 (2), Dr. Kiss Jenő 3 (1), Dr. Wiczián Dezső 6 (2), Hanzmann Károly 3 (1), Kispestről Sziklay Vendelné 6 (2), Malysz Tibor 3 (1), Gulyás Sándorné 3, Győrből Horváth Zsuzsanna 3 (1), Túróczy Zoltán 3 (1), Szabó József 3 (1), Siktér András Soltvadkert 3 (1), Belák Sándor Tokaj 3 (1), Schneller Aurél Kőszeg 3 (1), Nyiregyházáról Janoczy Ilona 3, Veczán János 3 (1), Horváth Sándor Csabdi 3 (1), Balogh János Acsád 2 (1), Kellő Gusztáv Szarvas 3, Torda Gyula Domony 6, Belák János Gércse 3 (1), Pap Ferenc Rsztmihály 3 (1), Németh Károly Lébény 3 (1), Ágfalváról Ev. egyház 3.10 (1), Scholtz Ödön 3.10 (1), Sopronbánfalva 3 (1), Csellómőlkéről Berzsényi Janosits Miklós 3 (1), Ludván Sándor 3, Mezőberényből Bárdy Ernő 3 (1), az I. egyház 3 (1), Csöngéről Kovács István 3, Szabó Dezső 1, Marcsek János Ózd 3 (1), Marcsek Jánosné 3 (1), Dianiska Mária Salgótarján 3, Molnár Dezső Kisköcsk 1 (1), Emődi Elemér Nagy-Kőrös 3 (1), Fuchs János Egyházaskozár 3 (1), Németh Sándor Kőtse 3 (1), Szombathelyről özv. Uhlreich Aladárné 1, Kirnbauer Lajos 3, Ev. Leánydiákszöv. 3, Markó Emma Salgótarján 3 (1), Jeszenszky Gyula Kistarcsa 3 (1), Dr. Tóth Miklósné Alsógöd 3 (1), Korcsek Zsigmond Kisalag 3 (1), Cséry Lajos Dombóvár 3 (1), Arató István Kőszeg 3 (1), Horeczky Béla Ósagárd 3 (1),

Mihalovics Samu Bér 3, Wallrabenstein Jakab Budakeszi 3, Brenn Zoltán Zalaegerszeg 3, Tóth Aladár Nemeshany 1, Székesfehérvári fiókeh. járuléka 67.33 P.

Offertorium: Kisterenye 6.34 (935) 3.96, Újcsanános 1.50, Székesfehérvár 12.52, Kiszvárd 1.18, Budapest Üllői u. missziói óra 3.44, Angyalföld 4, Komárom 4.70, Tokaj 3, Mezőberény 1.50, Gyón 4.80, Úzd 8, Kispeszt 13.25, missz. ünnepélyen 30.24, Balassagyarmat 43.44, Bpest-Kelenföld 16.95, Nyiregyházai missz. egylet 15.30, Sopronbánfalva 8.17, Cegléd 8.08, Levél 20, Lucfalva 5, Szend 2, Ósagárd 1.90, Hódmezővásárhely 3.92, Szekszárd 11.80, bibliorákon 5, Bpest Deák-téri pénztár utján 3.08, Kunst Irén vetített képek előadásokon Apostag 6.50, Soltvadkert 10, Fót 9.87 P.

Adományok: Budapestről Dr. Molnár Gyula 2, Johnson Gisle 1, Zarándi Atila 2, „Atom“ 1, viski Váradi Gyuláné 1, Kalmár László Székesfehérvár 5, Gércsei egyház 7, Dr. Wiczián Dezső Sopron 2, Tokaji egyház 5, Lébényből Kovács Sándor 1, Baranyai Mária 2, Szarvasi missziói egyesület 34, C. E. Szöv. Nyiregyháza 5.60, Spisák Lilla 3.86, Győrújfaluból egy hívő 10, másik hívő 5, Dr. Kneffel József és neje Kiskőrös 2 P.

Perselygyűjtések: Bpestől Szauer Klára 25.71, N. N. 1.68, Pósch Ilonka 0.52, Lébényből Stinner Mihály (598) 1.08, Tóth József 1.10, Szigeti Jánosné 1.32, Németh Károly 15.27, Ózdról Stark József 3.40, Stark Gizella 2, Stark Ilona 2, Marcsek Jánosné 2.43, Tokajból Kochmáros Józsefné 4.40, vitéz Dávid András 2.20 P, Salgótarjánhól az Ev. Leánygyöl. 3.80, Markó Emma 3, Clementis Zoltán Erdőkürt 2, Korcsek Zsigmond Kisalag 2.92, Horváth Zsuzsanna Győr 5.70 P.

Gyermekszövetség Uraiujjal 13.06, Meszlen 11, Dombóvár 1.70, Tokaj 0.90, Angyalföld 6, Lébényiek ádventi ünn. 15.70, Drenyovszky János tanítványai Kispeszt 14, Kriska Irén Buda 7, Dr. Streck Laura Bp. Baar Madas 3 P.

Christananda missziójára Bpestől Dr. Molnár Gyula 2, Rimár Jenő 2, Zarándi Atila 2 P.

Szeretettel kérem a tagokat és a hittestvéreket, hogy a szelvényen megírni szíveskedjenek, mily címen: tagdíj, offertorium, gyűjtés vagy adomány címen könyvelendő el a küldött összeg.

Budapest, 1935. január 20.
Csekkszámla száma 16.188.

Rimár Jenő pénztáros
VII., Gizella ut 28. fsz. 1
Telefon: 97.189.